§ 49 Skrivelse om projektpengar

- Skrivelse Moderaterna, Liberalerna samt Kristdemokraterna som sitt ersättaryttrande

Beslut
Stadsdelsnämnden ger stadsdelsförvaltningen i uppdrag att utreda vad som anförs i bilaga.

Förslag till beslut
Ledamoten Elisabeth Johnson (M) anmäler för Moderaterna, Liberalerna och Kristdemokraterna som sitt ersättaryttrande, en skrivelse till stadsdelsförvaltningen enligt bilaga.

Beslutsgång
Ordföranden Lorena Delgado (V) yrkar bifall till att skicka skrivelsen till stadsdelsförvaltningen för beredning och hör enhälligt bifall därtill.

Bilaga
Skrivelse, Moderaterna, Liberalerna samt Kristdemokraterna som sitt ersättaryttrande.

Skärholmens stadsdelsförvaltning

Bodholmsplan 2
Box 503, 127 26 Skärholmen
Telefon 08-508 24 000
skarholmen@stockholm.se
stockholm.se

Bilaga, skrivelse, Moderaterna, Liberalerna samt Kristdemokraterna som sitt ersättaryttrande.

2017-08-24
Skrivelse om projektpengar.

Elisabeth Johnson m. fl. (M)
Jan Jönsson m. fl (L)
Anton Roos, (KD)

I 10 junis Expressen fanns en ledarsida från Anna Dahlberg som beskrev Nalin Pekgul synpunkter på projektpengar som ”kastas över utanförskapsområdena. Projektindustrin göder korruptionen och är förödande för arbetsmoralen, varnar Nalin Pekgul”.

Vi Moderater vill ha fokus på de områden inom vår förvaltning som är tvingande och måste prioriteras som äldreomsorg, förskoleverksamhet etc, därmed vill vi ha besked från förvaltningen om följande:

Med anledning av ovan önskar vi svar på följande frågor:

1. Har vi i Skärholmen samma problem som Järva beträffande tjänster och gentjänster?
2. Har vi i Skärholmen samma problem med att projektpengar ersätter folk så de inte står till arbetsmarknadens förfogande?
3. Hur stor budget har projektarbetet idag för demokratiarbetet, ungdomsarbetet etc ?

Ledaren bifogas från Expressen.

Skärholmens stadsdelsförvaltning

Bodholmsplan 2
Box 503, 127 26 Skärholmen
Telefon 08-508 24 000
skarholmen@stockholm.se
stockholm.se

ANNA DAHLBERG

Varför jobba när du kan leva på projekt?

Publicerad 10 jun 2017 kl 19.00

Tänk om partiledarna kunde utfärda ett löfte under politikerveckan i Järva - att sluta kasta projektpengar över utanförskapsområdena. Projektindustrin göder korruptionen och är förödande för arbetsmoralen, varnar Nalin Pekgul.

Anna Dahlberg

När den tidigare S-profilen Pekgul larmar om något bör man lystra. Under 1990-talet försökte hon väcka uppmärksamhet kring hedersvåldet och i början av 2000-talet varnade hon för växande fundamentalism i utanförskapsområdena. Då var det få som ville lyssna. I dag lever vi med konsekvenserna av dessa försummade år.

Nu vill Pekgul lyfta en annan fråga som oroar henne: vad alla projektpengar som regnar över utanförskapsområdena gör med människorna som bor där. Projektindustrin har blivit ett hot mot arbetsmoralen,

menar den tidigare riksdagsledamoten som numera arbetar som sjuksköterska:
- Jag blir ständigt ifrågasatt för att jag jobbar. Stackars dig, varför går du upp så tidigt och jobbar helger när du kan starta ett projekt i stället? Projekten har blivit den nya arbetsmarknaden här ute. Samtidigt skriker äldreomsorgen efter personal.

Ett system av tjänster och gentjänster

Det är inte bara arbetslinjen som riskerar att urholkas. Projekten skapar också en osund politisk kultur. Det uppstår ett system av tjänster och gentjänster som korrumperar politiken. Pekgul förklarar hur det kan gå till:
– Om jag är en politiker som vill stärka min position går jag till en förening och ber om låt säga 100 nya medlemmar till mitt parti. Då sätter föreningen in de medlemsavgifterna, och förväntar sig i sin tur att jag ska gynna deras verksamhet när jag sedan sitter i stadsdelsnämnden.
Enligt Nalin Pekgul är denna typ av köpslående vanlig på Järvafältet. Politiker uppvaktar (eller blir uppvaktade) av olika former av kollektiv - etniska föreningar, klaner eller kyrkan - och ber om röster. Dessa förväntar sig i sin tur att få avkastning på insatt kapital.
Det är egentligen inte förvånande med tanke på vilka länder som många av invånarna har sina rötter i. Problemet är att Sverige inte har tillräcklig beredskap för att möta den verkligheten. Tvärtom riskerar kombinationen av stora projektpengar och sinande medlemskretsar att skapa en jordmån för just den sortens påverkan.
I höstas tvingades MP-politikern Awad Hersi bort från sin post som ordförande för Stockholmsstadsdelen Spånga-Tensta. Enligt en källa med insyn i utredningen var det uppenbart att politiken i stadsdelen var underordnad informella nätverk.
I Sigtuna och Södertälje har liknande lojalitetsband uppdagats inom politiken.

Projektpengarna förstärker isoleringen

Men projektindustrin har även andra avigsidor. Föreningar är ofta skapade efter etniska eller religiösa skiljelinjer och Nalin Pekgul ser en uppenbar risk att alla pengar snarare isolerar olika grupper än bidrar till integration. Gamla ordningar befästs och föreningarna blir en maktbas varifrån man kan göra anspråk på att företräda en viss grupp i samhället.
Även rent missbruk förekommer. Frilansjournalisten Sofie Löwenmark har granskat hur Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) har fördelat statliga bidrag. Kontrollen är under all kritik. Hundratusentalas kronor har slussats vidare till såväl extremister som rena blufforganisationer, som inte tycks bedriva någon verksamhet över huvud taget.
Till detta ska läggas det mer övergripande bekymret att tillfälliga projekt inte löser permanenta problem. I decennier har projekten avlöst varandra i miljonprogramsområdena. Det har varit nationella satsningar som Blommanpengarna, Storstadssatsningen och Välfärd för alla liksom otaliga lokala satsningar som Järvalyftet.
I boken "Framtidsstaden" beskriver författaren Lars Åberg hur enorma belopp har pumpats in i projektindustrin i Malmö till ingen nytta. De grundläggande problemen med usla skolresultat och utanförskap kvarstår.

Ett billigt sätt att visa handlingskraft

Nalin Pekgul ser projekten som en billig och attraktiv lösning för politiker som vill visa att de gör något:
– När kommuner och landsting inte tycker sig ha råd att bygga ut ordinarie samhällsservice i dessa områden, men ändå vill verka handlingskraftiga mot segregationen, då kastar de in projektpengar. Men muslimska mammor får det inte bättre av att de erbjuds

skönhetsvård inom Järvalyftet exempelvis. De vill ha bra skolor till sina barn.
Den svidande kritiken måste de politiska partierna ta till sig. Det är dags för ett omtag i synen på vad som behöver göras i miljonprogramsområdena. Ingen annanstans i samhället skulle man acceptera så undermåliga skolor och så mycket öppen kriminalitet. Det är inte projektpengar som invånarna på Järvafältet behöver, utan rätten till det mest grundläggande såsom lag och ordning, en bra skola och enkla jobb.
Politikerveckan i Järva pågår nu för fullt. Det är bara för partiledarna att ta chansen och berätta att de har tänkt om